

سیدی

بەشى ھەئدەمىن

سەيدى ۱۷۸۴-۱۸۴۸

ژيان و شاعر و نموونە

ژيانى سەيدى

سەيدى ناوى محەمەد سەلىمان كورى حاجى سەيد مەحمۇد، لە گوندى خانەگاي نزيك پاوه لە سالى ۱۷۸۴ لەدايکبوو، لەناو خەلکى و لەنيوهندي ئەدەبى بەنازناوى «سەيدى» و «سەيدى ھەورامى» ناويانگى دەرکردوو. وشەى «سەيد» لە (صيد)ى عەرەبىيەوھىپە بەماناي راوشکار ھاتوو، ھىچ پىئوھندييىكى بە (السيد)ى عەرەبىيەوھىپە نىيە.

سەيدى لە بابەت نازناوى خۆيەوھ لە شىعەرئىكىدا دەلتى:

عەرزە داشت بەندەى دلّ مەند و رەنجوور
(صيدى) دامى عشق بە (صيدى) مەشھوور

واتاکەى:

بەندەى دلّ مەند و زامدار پىتان دەلتى

(سەيدى) بەدواى عەشقەوھ بوو بە (سەيدى) ناويانگى دەرکردوو.

ژيانى لە مەلەبەندى لە داىکبوونى بردۆتە سەر، سەرەتاي خويندن و قوئاغەکانى لە حوجرەى مزگەوتەکانى ھەورامان و شارەزور تەواو کردوو، دوا پەلەى خويندنى زانستىيەکانى زمانى عەرەبى و ئايىنى ئىسلامى لەلای مەلە جەلالى خورمالى بوو و لەسەر دەستى ئەويش ئىجازەى دوازە زانستىيەکەى وەرگرتوو.

لە ماوھى خويندنى حوجرەى مەلایان، وەکو ھەموو فەقييانى بابەتى خۆى بۆ خويندن گەلئ شوين گەراو، لە ھەورامان و شارەزور لە گونەکانى پايگەلان و بيارە خويندوويەتى. لەدواى خويندن و وەرگرتنى ئىجازەى مەلایەتى دەرگەرتتەوھ زىدى خۆى لە ھەورامانى تەخت و لەوئ نىشتەجى دەبى و، وانەى زانستىيەکانى مەلایەتى دەلپتەوھ، لەپال ئەويشدا خەرىكى كارى كشتوكالى دەبى.

شاعىر ژنى ھىناو، ژنەكەى خۆشويستووھ و شىعەرى بەسەردا ھەلداوھ. ئەمە رىگەى لئ نەگرتووھ نازەنين و جوانانى دىكەشى خۆش بوئ وەكو لە شىعەرىدا دەرەكەوئ. ئەو دلەرانەى ئەو حەزى لئ كر دوون تەنيا بە لەش و دىمەن جوان نەبوون، ناويشيان جوان بوو، لەوانە كچىك بەسەر دەكاتەوھ ناوى نىشان بوو، كچى بارام ناوتىك لە گوندى ژيوار لە ھەورامان ژياو، كەنىشكىكى دىكەى بەدل بوو، ناوى شىرىن بوو، ئىنجا شىعەرى بۆ دلەرىكى ترىش وتووھ بەناوى رىون. ئەم وشەيە لە رىحانەوھ بووھ بە

رىون. لە ھەورامان ئەو كچەى ناوى رەيحان يا رىحان بئ (رىون)ى پئ دەلتين، سەرەراى ئەم ھەموو جوانانەى بوون بەئىلھامى شىعەرى سەيدى، لە لىرىكى شاعىردا وەنەوشە ناويكىش دەكا بەبووى شىعەرى كوردى.

سەيدى لە تەمەنى شەست سالى تەرىقەتى دەرۆيشى نەقشەندى لەسەر دەستى شىخ عوسمانى تەويلە وەرگرتووھ و بووھ بەخەلىفەى شىخ. پىم وايە سەيدى ئەم تەرىقەتەى بەمانا فراوانەكەى سۆفىزم وەرگرتووھ، واتە نزيك لە دلدارى و شىعەر و ھونەر و، دوور لە تىورىيە بئ جوولە و ھەستاوھكانى رىگە لە گۆران و پەرەسەندن و بۆ پىشەوھچوون و دلتەرى و جوانپەرەستى دەرگن. لەبەر ئەوھ ھەندئ مورىد و وشكە سۆفى لە ھەورامان كە سەردانى شىخ عوسمان دەكەن لە تەويلە، ئەوھى تئ دەگەيەنن كە سەيدى بۆ تەرىقەتى سۆفى دەست نادا، چونكە تەنيا خەرىكى ئەوھىپە شىعەر بەسەر ژاندا ھەلدا. ئەم چوغلكردەنى وشكە سۆفىان سەيدى ھان دەدا لىرىكى «يا شىخ سەنعام» بنوستتەوھ.

سەيدى زۆرىەى ژيانى لە مەلەبەندى لەداىكبوونى لە گوندى خانەگاي ھەورامان بردۆتە سەر و ھەر لەويش لە سالى ۱۸۵۴ كۆچى دوايى كردووھ.

زانبارى وا لە ناوھە ھەيە گۆيا ئەو شاعىرەى لەم ماوھەدا باسى لئوھ دەرگى شاعىرى دووھەمە و شاعىرىكى پىش ئەو ھەبووھ بە «سەيدى ھەورامى» ناسراوھ، ناوى محەمەد سادق كورى سەيد عەلى ھەورامى لە سەدەى پازدەم و سەرەتاي سەدەى شازدەم (۱۴۶۶-۱۵۱۲) ژياوھ، ئەگەر ئەمە راس بئ، گومان لەوھدا نىيە كە بەرھەمى شىعەرى ھەردووكيان تىكەل بەيەكترى بووھ. ھەرچۆنئ بئ زانبارى لە بابەت ئەو «سەيدى» يە لئردەدا باسى لئوھ دەرگى زياترە لە سەيدىيەكەى دىكە. ئەگەر بەراستىش بەرھەمىيان تىكەل بەيەكترى بووبن، ئەمە كىشەيىكى گرنگ نىيە لە مئىژووى ئەدەبدا، چونكە مەبەس بەرھەمى ئەدەبىيە، ئەو بەرھەمە بەناوى ھەر كەسكەوھ بئ بووھ بەسامانى نەتەوھ.

شىعەرى سەيدى

شىعەرى سەيدى ئەوھى لەبەردەستدايە بەقەوارە زۆر نىيە. لەرووى زمانەوھ تىكەلاوھ، لەبىنجا بەدىالىكتى گۆرانى ھۆنراوھتەوھ، بەلام كارىگەرى دىيالىكتى كرمانجىيە باشورى بەسەرەوھ ديارە. جگە لەوھ لە شىعەرىدا دوو شىوازى كىشى عەررووزى و كىشى خومالى بەكارھىناوھ.

شىعەرى سەيدى لە رووى رووخسارەوھ رەنگاوپرەنگ و دەولەمەندە، لەرووى ناوھرۆكەوھ ھەموو بابەت و مەبەسە كلاسىكىيەكانى شىعەرى كوردى لە بەرھەمىدا بەرچاو دەكەون.

روخسارى شىعەرى سەيدى

بەگشتى شىعەرى ئەم شاعىرە لەرووى كىش و قافىيەوھ دەرگى بەدوو بەشەوھ:

۱- شیعری خۆمالی

زۆریه‌ی شیعری لهم بابه‌تیه، کیشی ئەم شیعراڤه‌ی سیلابی خۆمالییە له ده برگه پینکها تووه، وه‌ستان له ناوه‌راستیدا، له‌رووی قافییه‌وه جوت قافییه (مه‌سنه‌وی). له بابه‌ت ژماره‌ی دێره شیعری لیریکه‌کانه‌وه له چوار دێره شاعر تا زیاتر له په‌نج دێره شیعری هه‌یه، ده‌توانی ئەم جووره لیریکه‌کانه به‌قه‌سیده ناویان بیری.

۲- شیعری عه‌رووزی

له دیوانی سه‌یدیدا ده‌رووبه‌ری بیست پارچه شاعر ده‌که‌ونه به‌رچاوه‌ له‌سه‌ر هه‌ندێ له به‌حه‌کانی عه‌رووز هۆتوانه‌ته‌وه. ئەو به‌حه‌ عه‌رووزیانه‌ی شاعیر به‌کاری هه‌توان بریتین له هه‌زه‌ج و په‌مه‌ل و په‌جه‌ز. زیاتر له نیوه‌ی شیعری لهم بابه‌ته‌ی له‌سه‌ر به‌حری هه‌زه‌ج، چوار پینجیکه‌ی په‌جه‌زه، سه‌ چواریکه‌ی په‌مه‌له. به‌شیکه‌ی ئەو شیعراڤه‌ی له‌سه‌ر کیشی عه‌رووز دانراون ئەو شیعراڤه‌ن تیکه‌له‌کیشیان تیدا به (تضمین)، یا ئەوانه‌ی سه‌ زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی به‌کاره‌یتاوه بو هۆنینه‌وه‌یان، واته‌ موله‌مه‌ع. ئەو شیعراڤه‌ی به‌کیشی عه‌رووزی حسیب کراون هه‌ر نیوه‌ دێرێکیان ۱۶ برگه‌یه، ئەگه‌ر ئەو نیوه‌ دێره‌ که‌رت بکری دێرێکی هه‌شت برگه‌یی لی دروست ده‌بی، ئەم کیشه‌ ئەگه‌رچی عه‌رووزیشه، به‌لام ده‌چیته‌وه سه‌ر کیشی هه‌شت برگه‌یی شیعری میللی (فۆلکلۆری) کوردی خۆمالی، هه‌روه‌ها ئەو شیعره‌ عه‌رووزیانه به‌کیشی قافییه‌یان تیدا به.

لێره‌دا خۆتانه‌ر لهم جووره شیعراڤه‌ی سه‌یدی هه‌ست به‌قورسییه‌یکه‌ ریتمی و کیش ده‌کا، چونکه‌ گوئی له‌وه پانه‌ها تووه شیعری دیالیکتی گۆرانی به‌کیشی عه‌رووز بیسته‌تی، جا لێره‌دا له به‌ره‌مه‌ی شیعری سه‌یدی دوو جووره شیواز به‌رچاوه‌ ده‌که‌وی؛ شیعری میللی خۆمالی و شیعری عه‌رووزی، گوئی خۆتانه‌ر هه‌ست به‌جیاوازی نێوانیان ده‌کا. ئەگه‌ر خۆتانه‌ری شیعره‌ عه‌رووزییه‌کانی که‌ به هه‌شت برگه‌یی خۆمالی ده‌ژمه‌یرین له‌ رووی ئاوازه‌وه هه‌شت که‌رتی یه‌که‌م و هه‌شت که‌رتی دووه‌م به‌سه‌ریه‌که‌وه بخۆنیته‌وه وه‌ستانیک له‌نێوانیاندا دروست بکا، شیعره‌که به‌ره‌وانی دیته به‌رگوئی.

ئه‌دگار هه‌ره‌ گرنگه‌کانی شیعری سه‌یدی له‌رووی ناوه‌رۆکه‌وه ده‌توانی له‌و تیبینیانه‌ی لای خواره‌وه به‌دی بکری:

۱- سه‌یدی له شاعیره‌ ده‌گمه‌نه‌کانی گیشی گۆراننشین کورده‌واریه، هه‌ندێ شیعری هه‌یه کیشی دیکه‌ی ده‌روه‌ی ده‌ برگه‌یی به‌کاره‌یتاوه، وه‌کو له‌وه‌پیش ئاماژه‌ی بو‌کرا، له‌وانه شیعریکه‌ هه‌یه له‌سه‌ر به‌حری هه‌زه‌ج ریکخواه له هه‌شت دێره شاعر پینکها تووه، به‌کیشی قافییه‌ی تیدا به. ئەگه‌ر هه‌ر دێره شاعرێک که‌رت بکری ده‌بیته‌ دوو به‌یت (چوارین)، له‌ رووی کیشه‌وه هه‌شت برگه‌یی خۆمالیی، له‌ رووی قافییه‌شه‌وه به‌م جووره‌یه (ا | ا | د، ب | ب | د، ح | ح | د)، ته‌نیا دوو به‌یتی یه‌که‌م نه‌بی (ا ب ح ب) به.

ئیمه‌ لێره‌دا شیعره‌که به‌پیتی کیشی خۆمالی ده‌نوسینه‌وه، واتای شیعره‌که به‌ناوی «هه‌ورامی» به‌وه

تۆمار ده‌که‌ین، چونکه‌ له «دیوانی سه‌یدی هه‌ورامی» عوسمان هه‌ورامییه‌وه وه‌رگیراوه:

مسلمونا ئەز ئاشفته
جه نوو جه‌سه‌م په‌شيو هالۆ
تليتم خه‌سته‌ دلّم غه‌مگين
جه‌مم هه‌رسين زوان لالۆ
ئه‌زيج بيم ياره له‌نجيشه
فليشه سوور و سنجيشه
زه‌ريفه و ساوه زنجيشه
گولّ ئەندامه و زه‌ريف خالۆ
بره‌م مه‌جنوون بره‌م باروم
شه‌رم تاكه‌ت لوام ئاروم
جگاش ئاستۆ نه‌مۆ والوم
بي ئاده زينده‌گيم تالۆ
ئه‌گه‌ر دووسه‌مه‌که‌ده‌م باره
غه‌ميم گه‌ردی مده و واره
كه روو شاباش و نازداره
ئه‌گه‌ر ملكو ئەگه‌ر مالۆ
گيو نلهم بي رها به‌رشي
ده توو بووره سه‌ر و فه‌رشي
سه‌ره‌م ياونه‌ كو له‌و ئه‌رشي
كه روو په‌رواز چه‌نی بالۆ
ئه‌ز داخۆ توۆ وه‌ ديدهم
مرووته وه‌سيه‌تم ئيدهم
بپينه‌ په‌ی چو ته‌رمه‌م
نه‌مامۆ دارۆ شمشالۆ
مه‌ر ئوسا تووم بلی دلّين
بروونه‌م زید و مه‌نزلين
كه‌رار ده‌و مه‌نزله‌م گلّين
به‌يۆم سه‌ره‌قه‌ خري و بالۆ
ده‌ره‌ك من ئاخري مه‌رگه‌م
ئه‌ز تووم به‌وه‌ش وه‌لی ديدهم

فیدیت بوو مه کوشه (سهیدی)
هوماس کالتو هوماس کالتو

واتاکه‌ی:

موسولمانان په ریشانم
له نوږ جه‌سته م په‌شپو حاله
جه‌رگم خه‌سته دل‌م غه‌مگین
چاو پر نه‌سرین زمان لاله
یاریکم بوو بالا به‌رز جوان
گولیکي رهند سوور و سبهان
چه‌ناگه سیتو نهرمونیان
گول نه‌ندام و شیرین خاله
بووم به مه‌جنون، بووم به بارام
بی شرم و بی وزه و نارام
به‌جیبی هپشتم نه‌هاته لام
به‌بی‌تو زینده‌گیم تاله
نه‌گه‌ر دؤستم سه‌ریکم با
هه‌موو غه‌مم نه‌دهم به با
شاپاش نه‌که‌م به‌سه‌ر یارا
نه‌گه‌ر مولکه و نه‌گه‌ر ماله
به‌نارپه‌وا دهرچووه گیان
هه‌سته سه‌ری بده لیتمان
سه‌رم با بگاته که‌شکه‌لان
بنیشمه بال له‌گه‌ل باله
من له سوپتی تو هه‌ردوو چاوم
نه‌رم سپرده‌ی جی‌ماوم
داری تهرمی دوا هه‌نگاوم
بی له‌م داری شم‌شاله
هه‌ر کاتی تووم دهرچی له دل
بیرم هیوای ژین و مه‌نزل

هه‌وارم بی چولی ژیر گل
به‌ن به‌سه‌رما گل به باله
خو من و له سه‌ره‌مه‌رگام
من تووم خویش بی دیده‌م به‌لام
(سه‌یدی) مه‌کوژه سه‌رگه‌ردت بام
هپشتا کاله هپشتا کاله

«هه‌ورامی»

له لیریکیکي دیکه‌یدا له‌سه‌ر بنجی دوو به‌یت ریکي خستوه، بریتیبیه له دوازده پارچه له هه‌موو
شيعره‌که‌دا کيشی هه‌شت برگه‌ی به‌کاره‌یتناوه ، له رووی قافیه‌شوه (ا ا ا م) (ب ب ب م) (ح ح ح
م) ه، ته‌نیا دوو به‌یتی به‌که‌م نه‌بی قافیه‌که‌ی (ا ب ح ب) یه، واته نیوه دپری دووهم و نیوه دپری چوارهم
یه‌ک قافیه‌یان هه‌یه، نه‌م لیریکه دیسانه‌وه به‌کیشی عه‌رووی ده‌کیشری و له‌سه‌ر به‌حری په‌جه‌ز
ریکخراوه:

دوسه‌م لڅوئاستوش جگا
ئاخ چیش که‌روو بی یار و خویم
دانش گورد ئینن دل‌مه‌نه
هه‌ر تا مروو داغدار و خویم
که‌سه‌له‌م نیو یادیم که‌رو
دا لیثه غه‌م‌خواریم وهر
کی شیه‌ون و زاریم که‌رو
بی کو‌مه‌له و بی یار و خویم
کوم‌یو نه‌به‌ر یادم که‌ره
لای دوسه‌وه دادم که‌ره
به‌لکوم زه‌ریو شادم که‌ره
داد و مه‌ده‌د هاوار و خویم
نه‌رم گنی چه‌مه‌له‌م جه‌میش
چی نینده کیشینن غه‌میش
شهریه‌ت وهرینن جه‌ده‌میش
ویم خاس که‌رینن چار و خویم
ره‌نگه‌م جه به‌رثه سووره‌نه
بی دوسه زی‌له‌م نووره‌نه

رازهم درازه و دووره نـــــــــــــــــه
 تن دوشته له و بيمار و خویم
 هاوارمهــــــــــــــــو پهی ته زه رین
 دل مه جیه نه فدالتو به رین
 ویتل کەش و کۆ و وهرمه رین
 سه رسوومه له و سادار و خویم
 کهم تاله نۆ ئیکبال خراب
 کهرم سلۆم نه برهه جواب
 زیلتۆ نه زیت کهرده که باب
 مه گنهم وه نه بیزار و خویم
 خه مله م فره و شادیم که مۆ
 سینهم په رهن کۆنه غه مۆ
 گورد دهره دوو دووریۆ ته مۆ
 زومو ته فسه یه کجار و خویم
 سابووری لام نه ندادز که ره
 دهنگت وه شو ئافاز که ره
 دا لیقه غه مزه و ناز که ره
 نه ز بوو فیدیت نازار و خویم
 تومهی ملی یا گیۆ ته ری
 پهی چیش تریز جه من که ری
 ئیمونو من گوردی به ری
 بی قه در و سووک و خوار و خویم
 سادهم په نه تالیتیۆ ریۆن
 قیمهت شه نه کیشهم لیۆن
 چی مامه لهی مه گنوم زیۆن
 گا ما وه روو ئیکرا و خویم
 (سه یید) له نو بو له و فه قیر
 نه شقۆ جفۆنی کییره پیر
 چنگو خه مۆ شه واره گیر
 غه م کیشه له و غه مبار و خویم

واتاکه ی:

دۆستم رۆیشت به جیتی هیشتم
 ئاخ چی بکه م بو یاری خۆم
 هه موو داخی له دلما یه
 تا کو نه مره داخداری خۆم
 که سم نه بوو یادم بکا
 سا به لکو غه مخواریم بکا
 کئی شیتوهن و زاریم بکا
 بی خویش و هه م بیکاری خۆم
 خزمی نه بوو یادم بکا
 له لای دۆستم دادم بکا
 به لکو که می شادم بکا
 داد و هه ی داد هاواری خۆم
 خۆ نه گهر من یارم نه دی
 بو هینده نه مکیشا غه می
 نه منۆشی شه ربه تی ده می
 گه لی چاک نه مکرد چاری خۆم
 له ناو خوینام رهنگم سووره
 بی یاد دلّم وهک ته ننووره
 به سه رها تم دریتۆ و دووره
 له ش تیکشکا و بیماری خۆم
 هاوارمه بوّت نه ی ژیکه له
 دل وهک دیوانه چۆل گیله
 له چیا و نه شکه وتانا ویتله
 سه ر لیشیواو ساداری خۆم
 بی ناو چاوم و به خت خراب
 سلاوم کردی نه بوو جوواب
 دلّی منت کرده که باب
 ده لیمگه ری بیزاری خۆم
 غه مم زۆر و شادیشم که م

سنگم پر له کونه غم
 دهردی دوری تویه دهبه
 له سوتی زامت ئیجگاری خۆم
 ده وهره لام نه ندازت بی
 دهنگت خۆشه و ناوازت بی
 ههمیشه غمزه و نازت بی
 سرگردت بم نازداری خۆم
 که بۆ شوتنی دیت و نه چی
 دووره پهریزی لیم، بۆچی
 کشت ئایینم رائه پیتچی
 بی ریز و سووک و خواری خۆم
 تو پیم به خشه جلی ریحان
 له نرخیا بکیشه گیان
 له م سهودایه ناکم زبان
 به جیتی دینم بریاری خۆم
 نه من (سهیدی) م ههزار فهقیر
 سهودای گه نچی وا کردم پی
 له دهستی غم خواردومه گیر
 نوقمی ناو غم غمباری خۆم

«هه ورامی»

۲- یه کچی له دیارده هونه ریبه کانی سهیدی نه و هیه تیکه له کیشی فارسی له شیعریدا ههیه، له و که متر تیکه له کیشی عه ره بی ده بئری، موله موعی زوره، به تاییه تی زمانانی فارسی و عه ره بی له گه ل کوردیدا به کارهیناوه. هه ندی جار له لیری کیکدا تیکه له کیش و موله مع تیکه له به یه کتری دهکا، لیره دا به پرونی ده رده که وی شاعیر توانای نه وهی هه یه گه مهی شیعری له به ره مه کانیدا بکا، نه گه رنا نه م جژه شیعرا نه قسه له گه ل چیز و خه یال ناکه ن، به لکو نه قل خه ریک ده بی گه مه کان بدۆزیته وه.

۳- سهیدی چیرۆکی قه یس و له یلا که قه سیده ییکی په نجایه ک دیری شیعری ده گپیته وه. نه م جژه شیعره له لیری ک ده ژمیرری، ته نیا نه وه یه دریته، هه رچه نده هه ندی له مه رجه کانی چیرۆکی تیدایه، به لام نابیی به چیرۆکی شیعری.

له دیوانی سهیدی جگه له م قه سیده یه هه ندیکی دیکه ش به رچاو ده که ون، نه مانه ش وه کو نه وهی قه یس و له یلا له شیعری لیری کی ده ژمیرری، نه ک چیرۆکی شیعری.

ناوه رۆکی شیعری سهیدی

نه گه ر به گشتی و به سه ره به که وه ته ماشای شیعری سهیدی بکری ده توانری هه موو باهت و مه به سه کانی شیعری کلاسیکی کوردی تیدا بدۆزیته وه. سهیدی به تاییه تی شیعری بۆ هه ر یه کتیک له م مه به سه سانه دانه ناوه، نه گه ر له م لایه نه وه له به ره مه کانی ورد ببینه وه به شیککی که م له م باه تانه ده که ونه به رچاومان. به زۆری باه ته کانی شیعری سهیدی ئایینی و وه سف به تاییه تی دلداری و سروشت. له م مه به سه سانه شیعری ئایینی نه بی نه وانی دیکه ی به زۆری ناوه رۆکه کانی سه ره به خۆ نین و چوونه ته ناو یه که وه.

مه به سه ی شاعیر له باه تی دلداریدا که دل به ر و سروشت ده گپیته وه، به زۆری هه ول ده دا وینه ی مه تریالی قالی دل به ر بگری، له هه موو نه م شیعرا نه دا سروشتی هه ورامان سه رچاوه ییکی له بن نه هاتوه.

سروشت وه ک سه رچاوه ییک بۆ دا هینانی نه ده بی گه لی لایه نی هه به، هه ورامان وه ک ولاتیکی کویتسانی و شاخوی و ته ر، هه ره کچی له که ژه کانی سال دیمه ن و نه دگاری تاییه تی خۆی هه به، له ناو نه و که ژانه دا کاریگه ری به هاری ره نگین له شیعری سهیدی له که ژه کانی دیکه زیاتره، نه مه پیتوه ندی به جوانی به هاری نه و ناوچه شاخاویانه ی هه ورامانه وه هه به.

نموونه ی شیعری سهیدی

نه و نموونه ی له م ماوه یه دا تۆمار ده کرین له کتییی «دیوانی سهیدی - کۆکردنه وه و شیکردنه وهی محمه ده ئه مین کاردۆخی، سلیمانی، ۱۹۷۱» وه رگیراون، هه روه ها سوود له لیکدانه وهی کاردۆخی وه رگیراوه له باهت شیعری سهیدی به وه.

-۱-

له وه سفی به هاردا شاعیر ده لی:

ساقی وه هارهن ساقی وه هارهن
 بولبول نه گولشهن گول نه گولزارهن
 فه سلی گول گه شته ن چاخی وه هارهن
 سه وزه ش فه رش و لق شکۆفه دارهن
 سوراحی له ب ریز ساغر ناماده ن
 وه ختی نوشای مه یین خاتران ساده ن
 ساقی خه سته ی زولف عه نه به رینی تۆم
 چه مه رای باده ی که وه سه رینی تۆم
 من عه رسه ی مه یدان عومرم که رده ن ته س
 ساقی مه ی دانت ساکه ی مه بۆ که س؟

دەخىلم ساقى جەو بادەى سەرجۆش
جامى مەى پىتم دەر تانۆش كە پروون نۆش
با خاترى جە داخ دەوران شاد كەروون
كۆڭاى خەرمانان غەم وە باد دەروون
(سەيدى) جە عەشقت ئەر سەد كە مەستەن
ساقى پىيالەى تۆش ئاوات واستەن

واتاكەى:

ساقى بەھارە، ساقى بەھارە
بولبول لە گۆلشەنە، گۆل لە گۆلزارە
كەزى گۆل و سەيرانە سەردەمى بەھارە
دەشت سەوزە دار چرۆى كەروو
سوراحى تا لىوان پرە، پىيالە نامادەپە
كاتى خوارنەوەى مەى، ھەنگامى دلشادىپە
ساقى نەخۆشى زولفى عەنبەرىنى تۆم
چاوەنۆرى بادەى مەى كەوسەرىنى تۆم
من ماوەى مەيدانى تەمەنم برپو
ئەى ساقى كەى كاتى مەى گىرانت دەست پى دەكا
دەخىلى تۆم ساقى بادەپىكەم بدەپى لەو مەپە بە جۆشە
بادەپىكەم پى بدە تا نۆشى بكەم (بىخۆمەو)
با دلەم لە داغى دەوران شاد بكەم
كۆڭاى خەرمانى غەم بەبادا بكەم
ھەرچەندە (سەيدى) لە عەشقى تۆ زۆر مەستە
ئەى ساقى ئاوات دەخووزى پىيالەپىك مەى لىت وەرېگرى

سەيدى ئەم لىرىكەى بۆ وەسفى بەھار تەرخان كەروو، بەھارى بى مەى ناوئ. ساقى يا مەپىگىر
دلەرى شاعىرە. لە ئەدەبى كلاسىكيدا مەپىگىر كەسپكى گەورەپە، بەپىي ئەو شاعىرەى شىعەرەكە
دەنوسى ئەو كەسە دەگۆرئ، دەشتى رەمى سۆفېزم بى لە شىخىت كى يا كچىك يا كورپك بىبىرئ. سەيدى
لەم شىعەرەدا مەپىگىر لە خۆشەوېستەكەى دەپىنئ، بەم جۆرە سى كۆچكەى بەھار و مەى و كچى بەلگەى
دلدارى دروست دەكا.

سەيدى سەرخۆشى بۆ ئەو گەرەكە فېكرى لە داخى گەردوون و رۆژگار شاد بكاو غەم و مەپنەتى لە
دلەى دەرېكا و بىداتە بەرپا. شاعىر مەستى راستەقېنەى دلدارى لە مەپىگىر (يار) دەپىنئ، كە داواى

پىيالەى مەى دەكا تەنپا لەبەرئەوېپە لە دەستى يار وەرى بگرئ، ئەگىنا مەستى راستەقېنەى لە عەشقى
يار وەرگرتووە.

-۲-

لە وەسفى يارى خۆشەوېست شاعىر دەلئ:

بىناپى دىدەم شای سۆسەن خالان
ئى دەستە بەستەى مەستى گولالان
بگىرە جە دەس ئى كەم تالەو
بىنەش بەو گۆناى موشكىن خالەو
گۆل پەى گۆل خاسەن جەمىن جامەنى
گۆل بۆ گۆل قامەت گۆل ئەندامەنى
شاباشى تۆ بان گولالانى مەست
(سەيدى) خارخاسەن بگىرئ وەدەست

واتاكەى:

رووناكى چاوم شای سۆسەن خالان
ئەم دەسكەى گولالە مەستەكان
لە دەست ئەم چارەپەشە وەرېگرە
بىكە بەسەر كۆلمە بۆن خۆشە پىر لە خالەكەتدا
گۆل بۆ گۆل دەشتى بۆ تۆى روومەت ساف
بۆنت گولە، قەد و بالات دارى گولە، ھەموو لەشت گولە
ھەموو گولالانى مەست شاباشى تۆن
(سەيدى) با درك بەدەستەو بەگرئ

لەم شىعەرەدا سەيدى قسە لەگەل خۆشەوېستى دەكا، كەز بەھارە، دلەپەر لەناو گۆل و گولالە نوقوم بوو.
شاعىر دەستەگولئى بۆ دەبەستى، پىشكىش بەيارى دەكا، رەنگە ئەم دىبارىپە بەجئ نەپئ، چونكە
خۆشەوېست لە گولەكان جوانترە، لەبەرئەوېپە گۆل و بەھار شاباشى جوانى دلەپەرن، واتە گۆل لەگەل گولان
دەپئ، دركېش بەشى سەيدىپە. لە پەندى پىششىنانى كوردى پەندىك دەلئ: «گۆل بۆ گۆل و درك بۆ
درك».

-۳-

لەم دېرە شىعەرەدا دىسانەو شاعىر ھەر خەرىكى يارە و گەفتوگۆى لەگەلدا دەكا و دەردى دلئى خۆى بۆ
دەپتئ:

ئەرى پەندەكەم، ئەرى پەندەكەم
 ئەرى ھەي نازار شوخی پەندەكەم
 ئەرى نازەنین دل پەسەندەكەم
 تۆ ھەر ئەو خواجه و من ئەو بەندەكەم
 تۆ خۆت شەرتت كەرد بەینەت دارەكەم
 واتت ھەر تۆنى تا سەر یارەكەم
 ئیسە سەبەب چیش ئەرى لەیلەكەم
 مەیلەت كەردەن سەرد ھەي بێ مەیلەكەم
 بینایی چەمان بەرگوزیدەكەم
 من ھەر ئەو غولام زەر خریدەكەم
 شەرتت ئەو شەرتت ھەتا من زیندەم
 ددانی تەمای تۆ ھەر نەكەندەم
 تۆ بەدەستی قەسەد جە بەدوازەكەم
 منت بێ ناز كەرد ساحیب نازەكەم
 من (سەیدی) غولام قەدیم زادەكەم
 ھەي من دریغای سیا تالەكەم

واتاكەي:

ئەي خۆشەوېستەكەم، ئەي خۆشەوېستەكەم
 ئەي نازدار ئەي شوخە خۆشەوېستەكەم
 ئەي نازەنین ئەي دل پەسەندەكەم
 تۆ گەورەي و من بەندەي تۆم
 تۆ شەرتت كەرد ئەي وەفادارەكەم
 وتت تا سەر ھەر تۆ یارمی
 ئېستاش ھۆي چیبە ئەي لەیلەكەم (لەیلای من)
 مەیلەت سارد بوو ئەي بێ مەیلەكەم
 بینایی چاوان ئەي خۆشەوېستەكەم
 من ھەر ئەو بەندەم بەپارە منت كریو
 مەرجم ھەر ئەو مەرجهیە تا ماوم
 ددانی بەتەما بوونی تۆ نەكیشم (وازنەھینم)

تۆ بەئانقەست گوی دەگریه بەدگۆ
 منت بێ ناز کرد خاوەن نازەكەم
 من (سەیدی) بەندە زادەي قەدیمی تۆم
 دریغای! من چارەپرەشم

لەم شیعەردا سەیدی گلەیی لە نازدار دەکا، لەپیشانا بەجوانیدا ھەلەدەلێ. بەگەورە و مەزن دەپخاتە روو، یار بەسوڵتان و خۆی بەدیل و پێش خزمەت لە قەلەم دەدا، لێی دەپارێتەو، لەناخی دلێبەو ئەو راستییەي بۆ دەپرێ کە وەفای بەرامبەری بێ سنوورە. لەوکاتەي بەلێنی داوہتی ھەتاھەتایە ھەر ئەو پەرسەتی، کەچی یاری نازدار بەئانقەست گوی لە نەیار و ناحەز و بەدخوان دەگری و لەبەر ئەو بێ نازی کردوو. دەبێ ئەم چارەپرەشییە لە سەرەتاوہ چارەنووسی سەیدی بێ!

-۴-

لەم لیڕیکەدا پروو پەروو لەگەل شیرینی یاری قسە دەکا، مەبەسی وەسفی ھەندێ لە ئەندامانی دەموچاوی شیرینی جوانە، ھەر وہا باس لە نەرمونیانی و خوورپەشت و شیرینی گفتوگۆی دەکا:

شیرین پەییوئەندەن، شیرین پەییوئەندەن
 دوو ئەپرۆی سیات بەھەم پەییوئەندەن
 دوو شیرازەي قەوس ئوسای غەیب ژەندەن
 ھەریەك سەد پەیکان وە جەرگم شەندەن
 جەو دەستەي زولفان حەیران مەندەنان
 دامەن یا شامار یاخۆ کەمەندەن
 خالی جەمینت زولفی چین چینت
 چون دانە و دامەن سەیادان تەندەن
 ھەر تارپیش سەد تا پێچ دان وە ھەمدا
 ھەر تارپیش سەد دل پەنەش پابەندەن
 ئەر من شەیداش بیم نەکەران مەنام
 بێ حەد زەریفەن بێ سامان پەندەن
 بالات وینەي سەول سەي سەھەندەي باغ
 شوخەن وەش تەرحەن بەرزەن بولەندەن
 دوو دیدەي سیای فیتنە ئەنگیزت
 سەرمایەي ئەفسوون ھەم جادوو بەندەن
 غەمزە و لارە و لەنج دیای بەنازت

بنچینهی یانهی سه‌بووریم که‌ندهن
گوفتوگوئی شیرین که‌لامت رازت
شه‌هدن شه‌که‌ره‌ن نه‌باته‌ن که‌ندهن
به‌های دانهی خالّ سه‌فحه‌ی جه‌مینت
مولکی هیندستان شاری خوجه‌ندهن
عومرم شی وه باد تا‌قیق نه‌زانام
بئ مه‌یلیت تاکه‌ین؟ جه‌فات تا چه‌ندهن؟
خواجه‌ی ساحیب شهرت چی وؤ وه‌نجیانی
مه‌یلت، مۆبه‌تت، هیچ کام نه‌مانده‌ن
که‌ی جه‌ بنده‌گیت سه‌رکیشان (سه‌یدی)
هه‌ر غولامی تۆن، هه‌ر تا که‌ زینده‌ن
حه‌لقه‌ غولامیت مه‌که‌رؤ نه‌گوش
به‌نده‌ن پیش وچه (یه‌که‌مته‌ر به‌نده‌ن)

واتاکه‌ی:

شیرین! به‌یه‌کتریبه‌وه به‌ستراو و ،
هه‌ردوو برۆی ره‌شت به‌یه‌کتریبه‌وه به‌ستراوون
دوو شیرازدی برۆت غه‌یب به‌ستوویه‌تی به‌یه‌کتریبه‌وه
هه‌ریه‌که‌یان سه‌د تیری له‌ جه‌رگم داوه
له‌و ده‌سته به‌سته‌ی زولفه‌کانت سه‌رسام ماووم
ئه‌مه‌ پاشای مارانه یا که‌مه‌نده!
خالّی کولم و زولفی چین چینت
وه‌کو دانه و داو وایه راونجییان دروستیان کردووه
هه‌ر تالیکه‌ی سه‌د تای به‌یه‌ک داداوه (للولی کردووه)
هه‌ر تالیکه‌ی سه‌د دلّی پین به‌ستراوه (تووشی دلّداری کردووه)
ئه‌گه‌ر من گیرۆده‌یان بم لۆمه‌م مه‌که‌ن
چونکه‌ جوانییان بئ سنووره، ره‌ندییان بئ وینه‌به
بالات وینه‌ی نه‌مامی سیبه‌ری ناو باغه
جوان و خوش ره‌نگه، به‌رز و بلنده
دوو چاوی ره‌شی فیتنه‌ پۆینت

سه‌رچاوه‌ی ئه‌فسوونن و پتوه‌ندییان به‌جادووه‌وه هه‌یه
غه‌مزه و لاروله‌نجته و نوارینی به‌نازت
هه‌موو ئارامییکی منیان له‌بندا هه‌لکه‌ند
گفتوگوئی شیرین، وته‌ی رازونبازت
هه‌نگوینه، شه‌که‌ره، نه‌باته، که‌نده
نرخه‌ی دانه‌ی خالی په‌ره‌ی کولمت
هه‌موو مولکی هیندستان و شاری خوجه‌نده
عومرم به‌باداچوو به‌راستی نه‌مزانی
تاکه‌ی بئ مه‌یلی؟ جه‌فات تا چه‌نده؟
ئه‌ی گه‌وره‌ی خاوه‌ن په‌یمان، بؤ لیتمان زیزی
مه‌یل و خوشه‌ویستیت هیچ یه‌کیان نه‌ماوون
که‌ی له‌ بنده‌ییت (سه‌یدی) سه‌رکیشی کردووه
هه‌میشه‌ غولامی تۆبه‌ تا له‌ ژیاندايه
حه‌لقه‌ی به‌نده‌یی تۆ له‌ گوتی ده‌کا
به‌نده‌یه، پیش خزمه‌ته، که‌مترین دیله

ئه‌وه‌ی گومانی تیدا نییه‌ ئه‌وه‌یه له‌ شیعره‌ی لیریکی هه‌موو ناوچه‌کانی گۆراننشین له‌ کوردستاندا
به‌ده‌گمه‌ن یه‌کیتی قافییه‌ به‌رچاو ده‌که‌وئ، ئه‌م شیعره‌ی سه‌یدی یه‌کیکه‌ له‌و شیعرانه‌ی یه‌کیتی قافییه‌ی
تیدا به‌کاره‌ینراوه، قافییه‌که‌ له‌سه‌ر ده‌نگه‌کانی (...نده‌ن)ه.

له‌م شیعره‌دا سه‌یدی خه‌ریکه‌ دوو مه‌به‌س روون ده‌کاته‌وه، یه‌کیکیان مه‌تریالییه، خه‌ریکی وه‌سفی
هه‌ندئ له‌ ئه‌ندامانی له‌شی دل‌به‌ره، ئه‌ویتریان گیانییه، له‌ خووره‌وشت و کرده‌وه و گفتوگۆ و دهم و پلی
خوشه‌ویست دده‌وئ، وه‌سفی برۆ و زولف و بسک و خالی کولم و چاو و بالا، ئینجا لاروله‌نج و ره‌وتی.
شاعیر له‌ خالی ده‌موچاوی دده‌وئ و نرخه‌ی ئه‌و خالانه‌ دیاری ده‌کا، لای وایه به‌خه‌راجی هه‌موو ولاتی
هیندستان و شاری خوجه‌ندی تورکستانی کۆنی ئاسیای ناوه‌راست ئه‌و خالانه‌ ده‌کرپین. بؤ
دروستکردنی وینه‌ی شیعره‌ی سه‌یدی هه‌ول ده‌دا گه‌وره‌یی یار و بچووکێ خۆی بخاته‌ روو، ده‌لّی دیلیه‌تی
سه‌یدی بؤی نه‌بووه به‌هۆی سه‌رکیشی، هه‌میشه‌ غولام به‌نده‌ی یاره، حه‌لقه‌ی دیلیه‌تی له‌ گوتی کردووه.

- 5 -

سه‌یدی ئه‌م لیریکه‌ی بؤ «پۆن»ی دل‌به‌ری وتوه:
رپۆن! داخۆ بالا ته‌قسه
هه‌زاربۆ ده‌رده‌دارانی

گورد کوشته و ئایده تهنی
 ته دیدت جادووکاره نی
 بالات نه مامی نه و بهرۆ
 دیدیت نه رگسی مامه رۆ
 کولمیت سافۆ دلی دهرۆ
 مه میت مه ره جیو ناره نی
 زولفیت گرنجوو خاوه نی
 سه ر لووله نی سیاهه نی
 چنور راگیا و کاوه نی
 که مهنده یا شا ماره نی
 گهر لۆمه نوو نه گهر مه نو
 نه ز عاشقۆ بالاو تهنۆ
 بی دینه باته پلم ژهنۆ
 وهس نی اخاصم یاره نی
 نه شکت پیسه ش و ستهن که لیم
 بیهن بایس په ی خجلنیم
 سه ر تاوار و نه تو و دلیم
 حه رفی تمیت دیاره نی
 بی میرغوزار دونیا ته مۆم
 چه نی ئافۆ هه رسۆ چه مۆم
 که ی مه ی نه تو یاگو خه مۆم
 دیدهی من ئینتییاره نی
 زیدم چۆلۆ مام بهرۆ
 پیمو نۆمو په ی ته هه رۆ
 تاکه ی نه فدا ل مشیوۆ بهرۆ
 بهرگوله شیم ده ورا نه نی
 تالم که مو غه میم فرۆ
 په ی تم پۆشان بهرگوو کۆفۆ
 من ئادوو به ی نهم هه ر یۆفۆ
 به لام ته مۆلهت داره نی

نه ز مه جنوون و وپل و تهنۆ
 شیت و نه را گیل و تهنۆ
 دايم چه نی خیل تهنۆ
 کۆمیت چنیم بیزاره نی
 تۆنی حه یات و نه فه سم
 سا سی مه نام که را که سم
 که لاموللا و بابۆیم قه سه م
 من هه ر ئیده م گورفتاره نی
 ساوه س چه نیم توندی که ره
 دا لیوه غه م خواریم که ره
 بافته ن که روو راتنه سه ره
 نه ر ته قسیت هه مواره نی
 نه گهر ته قه ولت سادقۆ
 پیشه و یاران موافیقۆ
 وهس دهر جه فاو و عاشقۆ
 فه قییره نی هه ژاره نی
 (سه یدی) فدیو سیمین له شوون
 گورفتار و بالا وه شوون
 خه یالش لاو دیده ره شوون
 چه م سیاهه ویش ده کاره نی

واتاکه ی:

ریۆن! له داخی بالای تو
 هه زار کهس تووشی دهر د بووه
 گشتیان کوشته ی چاوه کانی توون
 چاوه کانت کاری جادوو ده کا
 بالات نه مامی تازه پشکووتوو
 چاوت تیرگسی (مامه رۆ) به
 کولمت سیوی باغه
 مه مکت هه ناری بچووکه

زولفت گرنج و خاوه
 سهر گوريزه و رهنگ رهشن
 چنووری رپنگای (کاوی)ی
 که مه نده یاشای مارانه؟
 ئەگەر لۆمهیه، ئەگەر مهنه
 ئەز عاشقی بالای تۆم
 بۆ ئەم نایینه با ته پلیم بۆ لێ بدین
 من یاری دیکه ناخوایم
 عه شقت له میتشکمدای جیتی کردۆتهوه
 بۆته هۆی مه شغوولیم
 سهر تا خواری دهروونی داگیر کردوه
 هه موو قسه کانت لای من ناشکران
 هه موو دونیام لێ بووه به میترغوزار
 به ناوی فرمیسیکی چاوه کانه نام ئاوداره
 که ی دهگهیه جیتی غه م
 چاوی من چاوه نۆرتیه
 زیدم چۆله له دهروه ماوم
 بۆ تۆ قوڕ ده پیتووم
 تاکه ی ههر عه بدالی تۆ بم
 ده وار بهرگی پۆشینم بێ
 به ختم که مه غه م زۆره
 بۆ تۆ کفتم له بهر کردوه
 من ههر له سهر شهرت و په یمانی خۆم
 به لام تۆ مۆلته ناده ی
 من مه جنوونم و پلیم بۆ تۆ
 شپیت و سه رگه ردانم بۆ تۆ
 هه میشه زۆر له گه لمان تیرتی
 من له خیتلی تۆم خزمی خۆم لیم بیتاران
 تۆ ژبان و هه ناسه می
 با که سوکارم لیم نه گه پرتن

سویند به قورئانه که ی باو کم ده خۆم
 من قسه م ههر ئەوه یه (تۆم خۆش ده وی)
 به سه ئەوه نده له گه لمان توند مه به
 هه ندی غه مخۆزی من به
 چاکتر ئەوه یه سه رم له ریتی تۆ دابنیم
 ئەگەر قسه ت خۆش و هه مواری له گه لمان
 ئەگەر راست ده لیتی
 وه کو یاران موافیقی
 به س بێ! جه فای ئاشقان مه ده
 ئەوان گرفتار و هه ژارن
 (سهیدی) قوریانی له ش زبویه کانه
 گرفتاری به ژن و بالای جوانه
 خه یالی لای چا و ره شانه
 ئەو چاوانه له ناویان برده وه

ئەم شیعره به م شپوه ئەنداز یارییه ی لێرده دا تۆمارکراوه له بابته کیشه وه به خۆمالی حسیب ده کری، ههر
 دپه شیعریکی بریتیه له هه شت پرگه، به م جۆره وه ک دوو بهیت ده که ویتته بهرچا و له سه ر قافیه (ااا
 ب)، ته نیا دوو بهیتی یه که م نه بی له سه ر قافیه ی (ا ب ح ب) ده بی. که چی ئەگەر ههر دوو بهیتیک له
 رووی ئەنداز یارییه وه بکه ین به دپه شیعریک (دوو نیو دپه شیعر) و به شپوه ی شیعری کلاسیکی
 ئیسلا م هوی تۆماری بکه ین، ده بیته غه زه لیتی عه رووی له سه ر کیشی ره جه زی ته واو، ههر نیوه دپه ی
 چوار جار (مستفعلن) ده بی، ئەم جۆره شیعره له ره وان بیتیدا «موره سه سه ع» ی پێ ده لێن، وه کو له لای
 خواره وه ده رده که وی:

رپۆن! داخۆ بالا ته قسه هه زاریۆ ده رده داره نی
 گرد کو شته و ئادیده ته نی ته دیده ت جادوو کاره نی
 بالات نه مانی نه وه رهۆ دیدیت نه رگسی مامه رهۆ
 کولمیت سافۆ دلێ ده رهۆ مه میت مه ره جیو ناره نی

ئەمه یه که مین شیعری نیه سهیدی بۆ رپۆن (ره بحان)ی خۆشه ویستی وتی، له شیعره که دا مه به سی
 شاعیر ئەوه یه له دوو شت بدوی، یه کتیکیان وه سفی ئەندامانی له شی یاره و، دیارده کانی سه روشتی
 رهنگینی هه ورامان به کار دینێ بۆ به راورد و له یه ک چواندن، بۆ به لگه چاوی به نیرگسی مامه رهۆ
 ده چوینی، ئەمه ناوی جیگه بی که له هه وراماندا نیرگسه چاری زۆری لیه و نیرگسی ئەوی به ناویانگه.
 زولفی خاوی له گه ل چنووری قه راغ ئەو رپگه یه به راورد ده کا که ده کشی بۆ سه رشاخێ کاوی له

هه ورامانا. به لّام لایه نی رازی دلّی له شیعره کهدا زیاتر ده که ویتته بهرگوئ، له لایه نه وه تهنیا خهریکی
 ئه وه به ریون باوه به وه بکا له و زیاتر که سی خوش ناوی، رازونبازی له شیعره کهدا وهک موناجاتیک وایه
 بهرامبه به بیتیک، به لّام پارانه وهی له دلدار بیبکی زه مینی (مه جازی) دهکا، له بهر ئه وه به خۆی به قوریانی
 له شی زیوین دهکا و گرفتاری بالای جوانه و خه یالی لای چاو رهشانه.

-۶-

له م لیری کهدا سهیدی دلخوژی دهرده برئ، به ختیاره به وهی دل بهر هاتۆته لای سلای پی بگه یه نئ،
 گفتوگۆی له گه لدا بکا، ده لئی:

نازداران یاوان، نازداره یاوان
 نازاری بی عه یب نازداران یاوان
 عه له یکه لسه لّام وه بانی چاوان
 سه رزه مین به نهور له قای تو ناوان
 بنازوو به سونع دارای بی نیاز
 به قودرته شه خسی چون تو مه دۆساز
 به له ب یاقووتی به گۆنا قه مه ر
 شوخ و زهریفی نه عاله م به کسه ر
 یاللا، تا دهوران دونی ساوه پا بو
 خوا یارت بو ئینه دوعات بو
 قیبله م سوپه رده ی وه یسی نازار بای
 ئه مین جه گه زه ند دیدی به دکاری بای
 فیدای بالات بام، سه وئی سه رئه فراز
 بدیه په ی جه سته م بنیه م نیگای ناز
 (سهیدی) تا ئه ورۆ رۆش نه حه یاتهن
 هه ر گۆبای مه دحی سه نای بالاته ن
 به و شه رت تو به نده ی ئی خلاسش وانی
 شایسته ی ئینعام خه لاتش زانی

واتاکه ی:

نازدار گه یشت، نازدار گه یشت
 نازداری بی خوش نازدار گه یشت
 عه له یکه لسه لّام به سه رچاو هاتی

سه ر زه ی به رووناکی تو ناوه دان بووه وه
 بنازم به کرده وهی خودای بی نیاز
 که شوخیک و هک تو خولقاندوو
 لیووت یاقووته، کولمت مانگه
 جوان و رهنگینی، تاکی له گه یتهیدا
 خودا تا دونیا ماوه ناگادارت بی
 خودا ناگای لیت بی ئه مه دوعای منه
 قیبله م! تو م به وه یسی نازدار سپاردوو
 له نازار به دوور بی له چای به د بیار تیزی
 به قوریانی بالات بم وهک سه وئی سه ریلند
 بنواره له شم به نیگای پر له نازه وه
 (سهیدی) تا ئه و رۆژه ی له ژباندا یه
 تهنیا خهریکی مه دح و سه نای بالای تو یه
 به و مه رجه ی به به نده یبکی دل سوژی خوئی بزانی
 به شایسته ی خه لاتنی بزانی

له م شیعره دا سهیری سوژی خوئی دهرده خا بهرامبه به یاره ی بییری لئ کردۆته وه و هاتۆته لای.
 شانازی به توانا و کاری جوانی کردگار دهکا که ئه م سه نه مه ی دروست کردوو. ئینجا ده که ویتته وه سفی
 لیوی وهک یاقووت و کولمی مانگ ئاسا. خو شه ویست له نزیکیه وه به نازانی ته ماشای کوتی بکا، که
 مالاوایی لئ دهکا له خودا ده پارێته وه ناگاداری بی، بی پارێزی به وه یسی قهره نی ده سپی رئ، سهیدی
 به درێژی ژبانی تهنیا دل سوژی ئه وه، کهس له ناو دلّی نییه له و زیاتر. با دل به ریش شاعیر به به نده یبکی
 دل سوژی خوئی بزانی، ئه گه ر که سی تر هه یه شایانی خه لاتنی دل به ر بن، با سهیدی ش یه کتیک بی له وان.

-۷-

له قه سیده یبکی درێژی (پۆیمیک) دا سهیدی هه ندی به سه رهاتی مه جنونی له یلامان بو ده گه یته وه،
 له ئه ده بی کوردیدا ئه م جوژه چیرۆکه دلدار بیبانه به تاییه تی چیرۆکی له یلا و مه جنون له شیعی لیری کیدا
 بایه خی زۆری پیدراوه. به راستی شاعیران له م جوژه لیری کیبانه دا ده ینانی ئیستیتیکیان زیاتره له وهی
 ته وای چیرۆکه که یان به قالبی چیرۆکی شیعی هۆنیوه ته وه.

سهیدی قه سیده که ی به م شیعرانه ده ست پی دهکا:

دلّی شهیدای مهست، دلّی شهیدای مهست
 ئه وتۆ عاشقنی شیعی شهیدای مهست

شهرتی به قواو بهین، قه‌یسی له‌یل په‌رست
هەر تا زینده‌نی تو مازەش جە دەست
ئەرتۆ گەرەکتەن یار دیدەن کەری
هۆگێرە شیوه‌ی قه‌یسی عامیری

واتاکە‌ی:

ئە‌ی دلە‌ی شە‌یدای سە‌رخۆشی
ئە‌گەر تو عاشق و شیت و شە‌یدای سە‌رخۆشی
ئە‌و شە‌رت و پە‌یمانە‌ی قە‌یسی له‌یل په‌رست له‌سە‌ری بوو
تۆش تا له‌ ژباندای له‌ دەست خۆتی مە‌ده
ئە‌گەر گەرەکتە چاوت به‌یار بکە‌وئ
پێگە‌ی قە‌یسی عامیری بگرە

بە‌م وتە‌ پێ‌ له‌ داھێنان و ھونە‌رییانە‌ سە‌یدی بە‌رەو رووی دلێ دە‌بێتە‌و و ئامۆژگاری دە‌کا بە‌و‌ی ئە‌گەر
بە‌راستی مە‌بە‌سی دلداریبە‌ پێ‌ویستە‌ پێ‌گە‌ی قە‌یس بگرئ و پە‌ند لە‌ بە‌سەرھاتی وەر‌بگرئ. ئینجا لە
ھە‌لسۆکە‌وتی دە‌وئ:

بە‌و دە‌شت و دە‌ردا سێ‌ر گێ‌لا خە‌یلێ
ئاخ‌ر شی وە‌ لای ھە‌وارگە‌ی له‌یلێ
دیش خێ‌لی له‌یلێ، نە‌وجا ھۆ‌ر کە‌ندە‌ن
مە‌نزل وێ‌رانە‌ن کە‌س تیش نە‌مە‌ندە‌ن
مە‌جنوون خۆ وێ‌ل بی بە‌تەر بی ھە‌ردە
ھەر داتش بە‌سە‌ردا چون تازیز مە‌ردە

واتاکە‌ی:

بە‌و دە‌شت و دە‌ردە‌دا زۆ‌ر ســـــــــــــووپاھە‌و
لە‌دواییدا گە‌یشتە‌ ھە‌وارگە‌ی له‌یلا
بە‌چاوی خۆ‌ی بینی لە‌و جێ‌یە‌ نە‌ماو
مە‌نزل وێ‌رانە‌یە‌ کە‌سی تێ‌دا نە‌ماو
مە‌جنوون وێ‌ل و سە‌رگە‌ردان بوو لە‌م ھە‌ردانە‌دا
بە‌ھە‌ردوو دە‌ست لە‌ خۆ‌ی دە‌دا وە‌ک عە‌زیز مە‌ردە

مە‌جنوون کە‌ دە‌گاتە‌ ھە‌وارگە‌ی له‌یلا و لە‌وئ نایدۆ‌زیتە‌و، یە‌کجار پە‌ریشان دە‌بی و بە‌ھە‌ردوو دە‌ست
لە‌سە‌ری خۆ‌ی دە‌دا، و، وێ‌ل و سە‌رگە‌ردان لە‌ بیابانا دە‌سووریتە‌و:

جە‌ کۆ‌چی له‌یلێ شای بە‌ینە‌ت داران
تۆنی جێ‌ مە‌ندە‌ی کۆ‌نە‌ ھە‌واران
خە‌یلێ پە‌ی دە‌ستوور پە‌شێ‌و بی پە‌ریش
ئە‌حوالی له‌یلێ خە‌بەر پە‌ر سالیش
ناگا تە‌ماشای دە‌شت و سارا کە‌رد
دیش کە‌ سە‌ییدای پە‌یدا بی جە‌ھە‌رد
یە‌ک ناھووش کوشتە‌ن وە‌ستە‌ن نە‌شاندا
مە‌و یەرۆ بە‌جە‌خت نە‌وبیاباندا
شی وە‌لای سە‌ییدای قە‌یسی جە‌فاکیش
تا چون سائیلاز گۆ‌شت بوازۆ‌لێش
واتش ئە‌ی سە‌ییدای تو عە‌شقی پیرت
بە‌خشە‌ پێ‌مان ئارۆ نە‌چیرت
سە‌ییدای چون مە‌ردان مە‌ردانە‌کی کە‌رد
لای نە‌چیرش بە‌ مە‌جنوون سوپە‌رد
مە‌جنوون ھۆ‌ر گیرا و ئاما بە‌شیتاب
گنا نە‌ خە‌یال کارسازی کە‌باب
ئاھووی سە‌ییدای قە‌یمە‌ کە‌رد بە‌تێغ
لاشە‌ و جەرگ و دل پێ‌کاوہ رووی سیخ
بە‌دلە‌ی پورسۆ‌ز ھێ‌جران وە‌ردە‌وہ
بە‌ئاهی دە‌روون ئایر کـــــــــــــە‌ردە‌وہ
کە‌بابی کە‌ردش بە‌سەر سۆ‌ز و غە‌م
نە‌ کاووش کە‌رد بە‌ ئە‌سیرینی چە‌م
ئاوەر وە‌لای سە‌گ بە‌تە‌عجیل و دە‌و
واتش ئە‌ی زە‌عیف بی خۆ‌راک و خە‌و
یە‌تە‌عمە‌ی کە‌باب قە‌یسی چۆ‌ت گە‌ردە‌ن
تۆ زامـــــــــــــادارە‌نی پە‌ی تو م ئاوە‌ردە‌ن
دە‌سا مە‌یل کەرە شیفای جە‌ستە‌ت بۆ
مە‌رھە‌م پە‌ی زامان جە‌ستە‌ی خە‌ستە‌ت بۆ
چە‌ندئ پە‌ی دە‌ستوور کە‌باب کە‌رد پە‌ریش
تا کە‌ زاماناش یە‌ک یە‌ک بی ساریش

قووه تش جه قووت كه باب بى تازه
تهى بى نه سارا كهردش جانبازه

واتاكه‌ى:

له كوچى دوايى له يلاى شاي وهفاداران
تو له كوئه هواران به جيمايى
ماوه بيك بو كه سيك پهريشان بوو
هه والى له يلاى لى پيرسى
له پر تهماشاي دهشت و درى كرد
چاوى به راوچيبيك كهوت له وهرده پيدا بوو
مامزيكى كوشتووه و داويه تيبه سهرشاني
به تيژى تيده پيري له و بيابانه دا
قهيسى به له نكاز چووه لاي راوچى
بو ئه وهى وهك دهروزه كه ران گوشتى بداتى
وتى: ئه ي راوچى سوئندت به عه شق
نيچرى ئه مرؤت به من به خشه
راوچى مهردانه پياوته تى كرد
لاشه ي نيچرى دايه مه جنوون
مه جنوون هه لى گرت به په له ون بوو
بيري له وه كرده وه بيكا به كه باب
مامزي راوچى به چه قو قيمه كرد
لاك و جه رگ و دلى كرد به سيخدا (شيشى كه باب)
به دلتيكى پر له سوزى دوورى
به ئاهى ناو دهروونى ناگرى كرده وه
به سوز و دل شكاوى زوره وه كه بابى ناماده كرد
به فرميسكى چاوى دروستى كرد
به په له بو لاي سه گى هينا
وتى: ئه ي ئه وهى بى خوراك و خه و
به م كه باب به خوراكى قهيسى چول و ههردانه
تو بريندارى بو تو م هينا وه

فهرموو بيخو شيفاي گيانت بى
مه له مى برين و له شى نه خوشت بى
ماوه بيك به م جوړه كه بابى بو دروست كرد
تا برينه كانى يهك يهك سارپژ بوو
به كه باب كه هيزى هاته وه سهر خوى
دهستى كرده وه به گه ران و قه له مبارزى له سارادا

له دواى ئه مه ديسانه وه مه جنوون ده كه ويته گه ران به شوتين له يلا دا، بى نه نجام نه يدوزيبه وه و
نايدوزيته وه. سه يدى له هيزى چاكه به ولاره له دهروونى مه جنووندا هيچ شستىكى ديكه نابيينى.
له كاتيكدا خوى تووشى دلدار بيك بووه نه گه يشتوته نه نجام به زه بى ته نيا به ئاده مزاد نابيته وه، به لكو
به ئاژه ليش، له بهرته وه به سهرهاتى راوچى و نيچيره كه ي دهروزه وه. مه جنوون له و بيابانه دا تووشى
راوچيبيك دى خوى و كارمامزه نيچيره كه ي، داواى لى دهكا گوشتى مامزه كه ي بداتى، نهك بو ئه وهى
خوى بيخوا، به لكو بو ئه و سه گه له ردى له برسانا هيزى تيدا نه ماوه، گوشتى مامز دهكا به كه باب بو
سه گه كه. بهر بهر سه گ ديته وه سهر خوى و قه له و ده بيته وه و ده كه ويته گه ران و سهران و قه له مبارزى
له م دهشته بى پايانه دا. به م جوړه ره وشتى سوزى مرؤقايه تى له بى نه وا و نامراديكى وهكو مه جنوون
دروست دهكا و ههول ددها ريگه بو خه لكى ديكه خوش بكا بو ئه وهى بگه نه مرانان، چونكه خوى به و
مرازه شاد نه بووه.

سه يدى به م دپرانه دوايى به شبعره كه ي دپنى.

ئهر پيش مه زانا ره قيبى را چه فت
ئاخر وه لاي له يل كه ي راگه ش مه كه فت
(سه يدى) داد جه دهس به خو بى ره قيب
نماز ديدار يارش بو نه سيب
ئهرسه د سال چهنيش بكه رى حاسى
خاسيش هيچ نيهن غه ير جه نارسى
سه گ پيشه ش مه دهى وه فاش په ي ته وره ن
ره قيب گه نجش ده ي پيشه ش ههر جه وره ن

واتاكه‌ى:

ئه گه ره قيبى به دكار ده يزانى
مه جنوون رپى ده كه ويته لاي له يلا ريگه ي لى ده گرت
ئهى (سه يدى) داد له دهست به دخووبى ره قيب

ئەو ناھیتلى يار نەسىبى بى
 ئەگەر سەد سالىش چاگە بگەي
 چاگە لە رەقىب ناوھىتتەو تەنيا درۆ نەبى
 سەگ ئىسقانى دەدەيتى وەفای ھەبە
 رەقىب ئەگەر چاگەشى لەگەلدا بگەي پىشەي خراپەبە

رەنگدانەوھى چىرۆكى دلدارى «لەيلا و مەجنون» لە ئەدەبى كوردیدا، بەشيعر و پەخشان، بەلبىرىك و چىرۆكى شيعرى كورت و درىژ لە رۆژگارى كۆنەوھ لە ھەموو ناوچەكانى كوردستان بەشپۆدەبىكى فراوان لەناوھە بوو، ئەم شيعرى سەيدى يەكپەكە لەو لىرىكە زۆرانەي لەم بابەتەوھ ھۆنراونەتەوھ.

-۸-

لەم لىرىكە كورتەدا سەيدى لە ئىش و ئازارى لەش و شپرزەبى دەروونى دەدوئ، روو دەكاتە ھاوړتپيانى و دەلتى:

ھام سەران ئىشان، ھام سەران ئىشان
 ئى شەو زامى تەن خاس مەدان ئىشان
 مەلوول و زویر خاتەر پەرىشان
 چمان قىمەى جەرگ ئەمەن مەكيشان
 كەس نىبەن پەرسۆ ئى زامدارەكپن؟
 ئى بەندەي بەدبەخت سىاستارکپن
 پەي رووى رەزای ھەق فیکرئ جەحالم
 با نەگپۆرۆ عام ھەناسەى کالم
 ئەر زامان بەي تەور تاسوب كەران چل
 سوب لاشەي (سەيدى) مەسپاران بەگل
 واتاکەي:

ھاوړتپيان ئىشم ھەبە
 ئەمشەو برىنى لەشم بەكۆل ئىش و ئازارى ھەبە
 مەلوول و زبزم حالم پەرىشانە
 جەرگم قىمەكراوھ جەمانم نەماوھ
 كەس نىبە پەرسۆ ئەم زامدارە كپبە؟
 ئەم بەندەي بەدبەخت و چارەدەشە

289

بۆ خاترى خودا بىرىك لە حالم بگەنەوھ
 با ھەناسەى کالم ھەموو دونيا دانەگرئ
 ئەگەر برىنەکانم تا بەيانى بەم جۆرە بىتەنەوھ
 سەينى لەشى (سەيدى) بەخاک بسپىرن

لەم شيعرەيدا سەيدى دوو مەبەس دەدا بەدەستەوھ، بەكەمیان ئىش و ئازارى دەروونى دەکا بەئىش و ئازارى لەش و بەشپۆدەبىك دەرى دەپۆر جەمانى لى پىوھ، دووھمیان شاعىر پشستگۆئ خراوھ، كەس لى ناپرسىتەوھ و بەھاناپەوھ ناپە. بى گومان مەبەسى ئەوھبە ئەگەر لى پىرسن ئىش و ئازارى كەم دەبىتەوھ و ھەك نوقلانەبىك دەكەوتتەوھ و لەو مەبەتەبىھ رزگارى دەبى. بەلایەوھ ئەگەر لى نەپرسنەوھ بەيانى ئەو شەوھ كۆچى دوایى دەکا، ئەوكاتە دەبى خەرىكى ناستنى بن.

-۹-

دەلتىن مستەفا بەگى كوردى بىروړای بەرامبەر بەشيعرى سەيدى دەرپىوھ و، وتوویەتى گۆيا ھەمووى بەسەر عەشق و دلداریدا ھەلداوھ. شاعىر بەم لىرىكە وەرەمى كوردى دەداتەوھ:

ھىجىرى نەزانان، ھىجىرى نەزانان
 تۆ بەحالى دەرد ئىمەت نەزانان
 من (سەيدى) سەردار سوپای دپوانان
 كوشتەي دەردى عەشق زەدەي ھىجرانان
 تاوانام كىتاب دەرسى عەشقم وەند
 مۆرى دل بەسەج نامى عەشقم كەند
 جە مەكتەبخانان تاكە مەشقم كەرد
 عالەم مەزانان مەشقى عەشقم كەرد
 تاكە جوان بىم نەسەودای يار بىم
 ھەوای عەشقم بى پەوچى سادار بىم
 بە سادارى عەشق يا وام بەپىرى
 ئەسلا رام نەكەوت من وەلای ژبرى
 نەو وەھارى عومر جوانىم و بەرد
 گا چەنى ھىجران گا بەداخ و دەرد
 ھەر شىت و سادار بىبايان گىل بىم
 چمان من جا دار مەجنونى وىل بىم

290

(سهیدی) تا زیندهن چهنۆ دهردهوه

چون مهجنوون ویتلهن بهرووی ههردهوه

واتاکه‌ی:

هیجری! نه‌ترانیوه، هیجری نه‌ترانیوه
 تو به‌حالی دهردی ئیمه‌ت نه‌زانیه
 من (سهیدی) سهردار و سوپای دیوانانم
 کوشته‌ی دهردی عه‌شقم، زامداری هیجرانم
 ههموو خویندنم دهرسی عه‌شق بوو
 مۆری دلم به‌سه‌جج به‌ناوی عه‌شقه‌وه هه‌لکه‌ند
 له قوتابخانه‌کاندا مه‌شقی عه‌شقم کرد
 ههموو که‌س ده‌زانن مه‌شقی عه‌شقم کردوه
 تا جوان بووم له سه‌ودای یارا بووم
 هه‌وای عه‌شقم هه‌بوو بۆیه له گه‌راندا بووم
 به‌هۆی عه‌شقه‌وه گه‌بشتمه پیری
 به‌هیچ جۆری ریم نه‌که‌وته کن ژبری و عه‌قل
 نه‌وبه‌هاری ته‌مه‌نی جوانیم به‌ری کرد
 هه‌ندیکی له‌به‌ر دووری، هه‌ندیکی له‌به‌ر داخ و دهرد
 شیت و ویتل بووم بیابانم ده‌پتوا
 به‌م جۆره بووم به‌جیگری مه‌جنوونی ویتل
 (سهیدی) هه‌تا زیندووی به‌ئیشی دهرده‌تلیتیه‌وه
 وه‌ک مه‌جنوون ویتلی له هه‌رداندا

سهیدی لیریکه‌که‌ی به وشه‌ی «هیجری» ده‌ست پیکردووه، وه‌ک که‌سیک قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کا. ئه‌وه
 ئاشکرایه «هیجری» نازناوی مسته‌فا به‌گی کوردییه، له هه‌ندێ له شیعره‌کانیدا ئه‌م نازناوه‌ی
 به‌کاره‌یتاوه. سهیدی به‌کوردی ده‌لی: تو به‌حالی من نازانی، من سهردار و سوپای عاشقانم، کوشته‌ی
 دهردی عه‌شقم. من له قوتابخانه‌ی عه‌شق فیبری دلداری بووم، ویتل و سه‌رگه‌ردانی عه‌شقم، تا پیربووم
 ته‌نیا دلداریم زانیوه، ههموو کات و سه‌رده‌م له بیابانا بردۆته‌ سه‌ر، وه‌ک شیت ده‌شت و هه‌ردی چۆل بوو
 به‌جی نشینم و بووم به‌مه‌جنوونی له‌یلا.

ئه‌وه‌ی لیته‌دا سه‌رنج راده‌کیشی ئه‌وه‌یه بۆ کوردی گله‌یی له سهیدی کردووه! چونکه به‌ره‌مه‌می شیعی
 هه‌مووی له بابه‌ت دلداریییه‌وه‌یه! ئه‌دی کوردی خۆی جگه له شیعی دلداری هه‌ست به‌هیچ جۆره
 شیعیکی دیکه له دیوانیدا ده‌کری!

- ۱۰ -

له قه‌سیده‌ییکی درێژیدا سهیدی وه‌سفی شاخی عه‌ودالان ده‌کا، وینه‌ی شیعیری جوان له یادی ئه‌و
 شاخه‌دا دروست ده‌کا:

چون کۆی عه‌ودالان، چون کۆی عه‌ودالان
 کۆن کۆیی دلگیر چون کۆی عه‌ودالان
 کابه‌ی مه‌قسووده‌ن په‌ری نه‌وه‌لالان
 په‌ی وایه مراد وه‌نه‌ش مه‌لالان
 کۆی به‌رزی بوله‌ند چمان کۆی قافه‌ن
 به به‌رزی به‌رزه‌ن به‌سافی سافه‌ن
 سه‌رکیشان نه‌ئه‌وج چه‌رخه‌ی چه‌هبه‌ری
 بۆش نیان نه‌بۆی زوهره‌ و موشته‌ری
 جای شه‌و پیداران سه‌حه‌ر لالانه‌ن
 ته‌کیه‌گای خاسان هه‌فت ئه‌ودالان
 هه‌ر هه‌فت ئه‌ودالان قوتبی رووی زه‌مین
 چون ئه‌سحابوله‌که‌هه‌ف دايم غارتشین
 مه‌سه‌که‌نشان گرتنه‌ن به‌و بوله‌ند کۆوه
 یا مه‌نه‌هوو شاننه‌ن هه‌ر رۆ جه‌ نۆوه
 تا دونیا وه‌ پوشت ماهیش قه‌رار بۆ
 روتبه‌ شان بوله‌ند هیمه‌تشان یار بۆ
 هانه‌ پای ئه‌و کۆ رهندان چون په‌ری
 گشت ناماده‌ی حوسن شۆخی و دولبه‌ری
 نه‌ک جه‌ غه‌م نیشۆ نه‌ دلشان خاری
 که‌رده‌نشان ده‌ستوور هه‌ر هه‌فتیه‌ جاری
 وه‌ختی شاخه‌ی سویح ئه‌و گرو‌ی رهندان
 کۆی کلاف نه‌دۆش موشکین که‌مه‌ندان
 مه‌خیزان به‌عه‌زم بارگه‌ی عه‌ودالان
 مه‌دان جه‌ نه‌ووه ته‌رتیبی خالان
 چون ئاهووی خوته‌ن ره‌ویله‌ی ته‌تار

يارمه تي ئهوانه بدن، مافيان بپاريزن
 هه ميشه بهم جوړه غه م لايهين
 له سهيران و خوښيدا يادي ئيمه ش بکه نه وه
 (سه يدي) دووړی يار کارتيکی سه ختی لي کردووی
 له سهري داوی، نه نارام نه سه بر نه قه رار
 يا عه ودال (سه يدي) هاوار بو تو دها
 چاوی به بينيني يار روشن بيی

شاخی عه ودالان شاخيتکی بهرز و سه رکه شه، له هه ورامانی تهخته وه نزیکه، مه لبه ندي ئه فسانه ی
 خه ياليزوينه، ده لئين ئه شکه و تيکی لييه گوزی حهوت عه ودالی سو فیزی راستی و گرفتاری کردگاری
 گرتوته خو، ئيتر بو به مه زارگه ی خاوهن مرآزان. ئه و جوانانه ی دلبيان لي ددها بو سوژی دلداري روو
 ده که نه ئه شکه وتی نارامگه ی ئه و بپا و چاکانه، به لکو نيازبان قوبوول بيی.

سه يدي ده لتي: شاخی عه ودالان پيروزه، بهرزه لوتکه ی گه يشتو ته ناسمان و له ئه ستيره کانی زوهره و
 موشته ري نزیک بو ته وه. ئه و حهوت عه وداله که ی ناو ئه شکه وت به شو نانوون، به يانيان مونا جات له گه ل
 خودا ده کن. حهوت عه وداله که وه کو هاوړتيانی ئه شکه وتن (اصحاب الکهف). تا گيتي له سه ر پشتی
 ماسی بميني ئه وان يار يده ی خه لکی ددهن. له بناری شاخ کچی په ري چه ره خو بان ده رازينه وه، هه فته ی
 جارتيک ئه م جوانانه دتين بو سه ردانی عه ودالان به خو بان و ملوانکه ی ميخه کبه نديانه وه. ئه و جوانانه ريز
 ده به ستا وه کو مامزی خوته ن پو ل پو ل روو ده که نه عه ودالان. که ئه و جوانانه به شاخ هه لده گه رين گول و
 گولاله سه ريان داده نوين بو ئه وه ی پتيان لي بنين، ئه مه بو ريز ليتانه. له م ئه رزه ره نگينه دا ئه و نازدارانه
 گياي ئه شه د و گولي چنوور فه رشی ژيتر پتيانه.

شاعير له خودا ده پاريتته وه ناوات و خواستيان به ينيته دی. له حهوت عه ودال داوا ده کا ئه و جوانانه له
 چاوی پيس بپاريزي، به لکو که چاويان به و ديمه نه دل پيتانه ده که وي بيير له شاعيريش بکه نه وه،
 له دواييدا شاعير ده لتي: سه يدي بي نارام و بي سه بر و بي قه راره، چونکه دووره له ياری.

- ۱۱ -

هه ندی کولکه سو فی لای شيخ عوسمانی ته ويله (سیراجه دين) باس له سه يدي ده که ن و ده لئين ته نيا
 خه ريکی مي تبازييه و شيعر بو ژنان ده لتي، له بهر ئه وه بو موریدی ته ريقه ت ده ست نادا. سه يدي ئه م شيعره
 بو شيخ داده ني وه ک وه رامتيک بو ئه و سو فيبه هيچ نه زانانه:

يا شيخ سه نعانم، يا شيخ سه نعانم
 عاشق په ی ته رسا، من چون سه نعانم
 بي پاک جه تانه ی مه ناو مه نغانم
 چون به عقووب داغدار په ی مای که نعانم

واميق په ی عوزار زولف عه نبه رينم
 فه رهاد جه سه رت خالی شيرينم
 جه به هرام به دته ر من نه د پو شم
 گول ئه ندام سه نده ن فام چه نی هو شم
 مه جنوونی له يلیم بيابان گي لم
 عالهم مه زانان، په ی له يلی ويلم
 زده دی گول جه مين وه نه وشه خالم
 ها جه لاش هو شم فيکرم خه يالم
 من چون ساليکان رای عه شقم دايم
 يا شيخ لا قه يدم جه لومه ی لایم
 نه واچان په ی ده رد هه ر من مو تته لام
 سه د که س ها چون من به نايه ی که لام
 هه زار که س وه ی ته ور شي وه ش ئی بازين
 نيم به حه قيقه ت نيم به مه جازين
 تا مه جاز نه بو حه قيق ئه بو
 حه قيق بي مه جاز ته حقيق ئه بو
 ئه ر حه قيق يه ن ئه ر مه جاز يه ن
 دلی من به ئه و به خوا راز يه ن
 گشت جه من فيشته ر خالشان فه نان
 داخم هه ر ئيه دن، هه ر په ی من مه نان
 گرد جه هام ده ردی، من حاشاکه ران
 شا خه لقان به يان ته ماشاکه ران
 ئه ر عاشق نه بان به کسه ر مه تلا و شيخ
 فتوا بو (سه يدي) سه ريان به تيخ

واتاکه ی:

يا شيخ من سه نعانم، يا شيخ من سه نعانم
 عاشقی ته رسا من وه ک سه نعانم
 بي باکم له تانه و لومه ی خه لکی

وهكو يه عقوب داغدارم له گوشه‌ی كه نعان
 وهكو واميق عهدالتي زولفتي عه نبريم
 وهكو فههاد بۆ خالتي شيرين ده نالم
 له بارام به دتر لباد ده پوشم
 گولنه نام فام و هوتشي بردووم
 شيتي له يلام، ویتلي بيابانم
 هه موو كهس ده زانتي من به دواي له يلا و تلم
 ئه و ياره‌ی روومدت گولنه و وه نه وشه خاله
 هوتش و فيكر و خه يالتي بردووه
 من وهك دهر ويشان هه ميشه له ريگه‌ی عه شقدام
 يا شتيخ دهر به ستی لومه‌ی ئه و كه سه‌ی لومه‌م ده كا نيم
 ده لتي گوتيا ته نيا من تووشی ئه و دهرده بووم
 به قورتان سه دان كه سي وهك من تووش بوون
 هه زار كهس بهم شتيه به خه ريكی ئه م گه مه يه ن
 نيويهان حه قيقيه و نيويهان مه جازيه
 تا مه جاز له ناوه وه نه بي حه قيقی په يدا نابي
 حه قيقی بي مه جازي دروست نابي
 هه رچی حه قيقيه و هه رچی مه جازيه
 به خودا دلي من هه ر به و رازيه
 هه موويان له من زياتر حالتيان په ريشانه
 داخم هه ر ئه و به ته نيا لومه‌ی من ده كه ن
 هه موويان حاشا له هاوده ردي من ده كه ن
 سا خه لقينه و هرن ته ماشا كه ن
 هه موو مه لا و شتيخه كان ته گه ر عاشق نه بن
 با پرپار دهر كه ن سه ري (سه يدي) به چه قو بپرن

ئه م شيعره وهرامدانه وه‌ی ئه و سوڤيه مېشك وشك و دهر وون ويرانانه به كه له دلداري ناگه ن.
 سه يدي ئاموژگاري ده كا و هه ندي رووداوي ميژوو له باره‌ی عه شقه وه ورد ده كا ته وه، به شتيخ ده لتي: شتيخي
 سه نعان عاشقي كچه گاوور بوو، له نايين وهر گه را و بوو به مه سيحي، منيش بۆ ئه وه‌ی خوشم ده وي وهكو
 سه نعانم ليتها تووه، باكم له قسه‌ی خه لكي نييه. يه عقوب بۆ يوسفي كوري غه مبار بوو، منيش وهك
 ئه وم ليتها تووه، وهكو فههادم بۆ شيرين، وهكو مه جنونم بۆ له يلا، هه ر من عاشق نيم، خه لكي ديكه

زورن، ئه وانه دوو به شن به شيكيان عه شقي حه قيقيه، واته خودايي، ئه ويتريان مه جازيه، واته زه ميني.
 له سه ره تادا عه شقي مه جازي ده بي، له دواي ئه و عه شقي حه قيقی. ئه وه‌ی منيش هه ر كامه يان بي پتي
 رازيم، خاوه ني ئه و عه شقه ياري منه، شاعير سه ري سوڤه ميني له وه‌ی بۆ ته نيا سه رزه نشت و لومه‌ی ئه و
 ده كه ن له عه شقدا، ته گه ر پتيوستي مه لا و شتيخ نه بن به عاشق، من به وه رازيم پرپاري سه رپرېنم بۆ
 دهر بچي.

-۱۲-

ديواني سه يدي مونا جاتيک دهر ده كا ته وه ته گه ر له گيتي شيعري ناييني دا به دواي شاكاره كان بگه ر پين
 ئه م قه سيده دريژه ۴۳ ديتره شيعريه‌ی شاعير له ناو ئه و كو مه له شاكارانه ده دوزي ته وه.

سه يدي قه سيده كه‌ی به م ديترانه ده ست پي ده كا:

يا حه يي بيچوون يا حه يي بيچوون
 يا حه يي بيچوون يا حه يي بيچوون
 يا فه رمان فه رمای ئه مري (كاف و نوون)
 كه ريي كار ساز به (كون فه يه كوون)

واتا كه‌ی:

يا زيندووي بيچوون، يا زيندووي بيچوون
 يا زيندووي بيچوون، بيچوون يا زيندووي بيچوون
 ئه‌ی فه رمان به ده ست، فه رمانی (كاف و نوون)
 ئه‌ی كه ريي كار ساز به (كون فه يه كوون)

له دواي دهر پرين و پيشانداني هه ندي له سيفه ته كانی خوا ئه وانه‌ی له سه ر زاري ناييندار و سوڤياني
 ته ريقه تن له كاتي مونا جاتا ديته سه ر ئه و كه سانه‌ی ته نيا يادي خوا ده كه نه وه:

يادي توون ره فسيق شه و زينده داران
 تووني يارشان شه و به رۆ ماران
 كاني سه خاو جوود كه رم دار تووني
 په ززاق په‌ی مه خلووق هه ر پۆ هه رتووني
 توچه خواني جوود روژيت دان قه رار
 ئينس و جيئن و ته ير مه ل و موول و مار

واتا كه‌ی:

ئه و خه لكانه‌ی شه و نه نوو ستوون و يادي توو ده كه ن

تۆیاری ئهوانی شهویان دهکهن بهرۆژ

سهرچاوهی سهخاوهت و چاوتییری و کهرهم ههر تۆی

رئزقهدهری خهڵک له ههموو رۆژێکدا ههر تۆی

تۆ لهسهه خوانی بهخهشش بریاری رۆژیت داوه

بۆ ئادهمزاد و جنۆکه و بالنده و مېرووله و مار

ئینجا شاعیر باس له بچ دهسهلاتی ئادهمزاد و گهورهیی خودا دهکا، لێی دهپارێتتهوه و داوای لیبوردنی لێ دهکا، گوناهاکار له داوای تۆیه بههیچ جوۆی دهسهلاتی نییه، بهلام خودای گهوره دهتوانی لێی خوشبێی:

خهشمت عهزیم، کهرهم بچ سامان

کهس تهوانای قههر تۆش نیهن نامان

ئیمه گرد بهندئ، خهتاکارینم

جه خهتاباری، گران بارینم

ئومیدمان بهعهفو، بچ سامانی تۆن

وهرنه کهردهی نیک، جهلای ئیمه کۆن

واتاکهی:

رقت زۆر گهورهیه، کهرهمت بچ سنووره

کهس توانای قههری تۆی نییه، تۆش ئامانت نییه

ئیمه ههموو گوناهاکارین

له گوناها بارمان گهلی قورسه

هیوامان بهلیبوردنی بچ سنووری تۆیه

ئهگینا کاری چاکه لهلای ئیمه نییه

لهپاش ئهوهی کۆتایی بهپارانهوهی له گوناها خوشبوون بۆ ههموو کهسیک دینێ. لهداو دپههکانی بهم قهسیدهیه له خوا دهپارێتتهوه له گوناهاهی خۆی خوش بچ:

خوسوسوس پهڕی من، گوناهاکار تهرم

جه مایه عیسیان سهنگین بار تهرم

نامهی ئهعمالم جه عیسیان سیان

داغمهی بهدبهختیم بهدل دانیان

یا غامیزولزهنب، سرپۆشی سهتتار

بۆیهه جه جورمی (سهیدی) خهتاکار

واتاکهی:

بهتایبهتی بۆ من گوناهم زۆره

باری گوناهم یهکجار قورسه

نامهی کردهوهکانم له گوناهاکاریدا پهشه

مۆری بهدبهختیم بهدلما ناوه

ئهی ئهوه کهسهی له گوناها خوش دهبی و دایدهپۆشی

له گوناها (سهیدی) خهتابار خوش به

بهم دپهه شاعرانه سهیدی کۆتایی بهقهسیده درێژهکهی دینێ. ئهه شاعیره ئایینییهی شاعیر دهلاقهییکی پر کردۆتهوه له بالهخانهی دیوانی شاعیری سهیدی ههرامی.

سهیدی ههرامی یهکێکه له شاعیره شیواز ناسکهکانی کورد، دروستبوونی بهرههه می شاعیری بهزمانیکی پاراو بووه بهفمونهی ئهوه شاعیره میللییهانهی ههستونهستی ناوهوهی دلدارای له دهروونی خهڵکیدا دهپهزوتن. له پرووی هونهرییهوه شاعیر دهووری دیاری ههیه له دهولهمهندکردنی سامانی نهتهوهیی. ههردوو شیوازی خۆمالی (سیلاب) و عهرووی له کیشی شاعیریدا بهکارهیناوه، له ههردوو باردا قافیهی مهسنهوی (جووت قافیه) و یهکیتی قافیهی بهکارهیناوه.

له ههموو مهبهسه کلاسیکییهکان شاعیری داناوه، له ههموویان زیاتر وهسف و دلداریه، شاعیری ئایینی کهمه. له پهوانیپێژیدا دهووری ههیه، بهلام زیاتر بابهخی بهمولهعه و تیکههلهکیش داوه.